

Ninni Mikkonen
Luontoratkaisut / Suojelualueet

30.4.2026

SYKE/2026/794

Julkinen
Salassapitoperuste

Maa- ja metsätalousministeriö
Osasto/Yksikkö/henkilö
PL 30
00023 VALTIONEUVOSTO

Viite: VN/10132/2026
Asia: Lausuntopyyntö metsä- ja luontotiedon strategia

Suomen ympäristökeskuksen lausunto metsä- ja luontotiedon strategiasta.

Kiitämme mahdollisuudesta lausua metsä- ja luontotiedon strategian luonnoksesta. Seuraavan viiden vuoden aikana tehtävä metsä- ja luontotiedon kehittäminen ja ylläpito on tärkeää työtä.

Suomen metsäkeskuksen (jäljempänä Metsäkeskus) tuottama metsä- ja luontotieto on ja on ollut jo vuosia käytössä Suomen ympäristökeskuksessa (Syke) monissa eri toimissa, tehtävissä ja tutkimuksissa. Tämän takia meillä on myös paljon kokemusta ja näkemyksiä siitä, mitä aineisto on, on ollut ja mitä se voisi olla. Toivomme, että näkemyksillämme ja havainnoillamme on teille arvoa.

Päähavaintomme lausunnoilla olevasta strategialuonnoksesta ovat seuraavat:

- 1) Strategian linjaus, että Metsäkeskus jatkossakin osallistuu laajasti erilaisiin metsätiedon ja luontotiedon tuottamisen ja hyödyntämisen kehittämishankkeisiin, on erittäin kannatettavaa ja hyvä asia.
- 2) Luonnon monimuotoisuus mainitaan strategian johdannossa ja nykytilaa taustoittavissa kappaleissa 1–4 monessa kohtaa, mutta strategiassa tunnistetaan, että nykytilassa metsä- ja luontotieto palvelee hyvin vain puuntuotantoa. Lausunnonalla olevan strategialuonnoksen linjauksissa ja toimenpiteissä (kappale 5.2) luontotiedon kehittäminen ja huomiointi jäävät kuitenkin edelleen vaatimattomalle tasolle. Tämä nostaa esiin huolen, tuleeko yksityismetsien luontotiedon tila kehittymään tämän strategian avulla luontokadon pysäyttämisen vaatimalle tasolle.
- 3) Ekologisesti kestävä metsätalouden suunnittelu tarvitsee tietojärjestelmiä, joissa on myös ajallisesti ja laadullisesti vaihtelevaa tietoa. Esimerkiksi luontotiedon osalta historiatiedon tallentaminen tulisi tehdä mahdolliseksi, jotta pystytään seuraamaan luonnontilan kehitystä pelkän nykyhetken sijaan. Metsä- ja luontotiedon luonne ja käyttötarkoitukset ovat osin erilaisia ja tästä syystä niihin soveltuvat osin erilaiset laatuvaatimukset. Tämä tarkoittaa erityisesti sitä, että luontotiedon ei tulkita vanhevan uusien kaukokartoitusaineistojen myötä. Luonnontilan muutoksen seurannan ja metsäluonnon tutkimuksen näkökulmista maastokartoitettu vanhakin luontotieto on erittäin tärkeää säilyttää

pysyväisluonteisesti. Metsäluonnon näkökulmasta olennaisia tietopuutteita syntyy, jos jo olemassa oleva luontotieto poistetaan tietojärjestelmistä tai sitä ei ole edes tallennettu järjestelmään.

4) Strategialuonnos ei vaikuta tunnistavan arvokkaiden elinympäristöjen suurta merkitystä luonnon monimuotoisuudelle, koska ainoa strategialuonnoksen arvokkaita elinympäristöjä koskeva maininta linjaa: "Metsäkeskus jatkaa metsälain erityisen tärkeiden elinympäristöjä koskevien aineistojen laadun ja kattavuuden parantamista".

5) On tärkeää tunnistaa, että luonnon monimuotoisuuden kannalta keskeistä luontotietoa ei tiettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta saada kaukokartoittamalla. Strategiassa tämä mainitaan useasti. Maastotyöhön ei kuitenkaan ole aikaa tai rahaa nykytilanteessa. Syke pitää huolestuttavana suuntausta, jossa korostetaan esim. lahoppuun määrän kaukokartoitusseurantaa talouskäytössä olevissa metsissä olemassa olevan luontotiedon kustannuksella. Siksi kannustamme lisärahoituksen salliessa kohdentamaan maastokartoitukset huolellisesti kohteisiin, joissa kaukokartoitus ei yksin riitä tai sovellu menetelmänä tarvittavan tiedon tuottamiseen ja joissa olisi mahdollista selvästi parantaa erityisesti luontotiedon laatua ja vastata tunnistettuihin tietotarpeisiin.

Yleinen palaute metsä- ja luontotiedon strategiasta

Strategialuonnos antaa hyvän läpileikkauksen metsä- ja luontotietoaineiston nykytilaan sekä esitettyihin strategiaan linjauksiin johtaneista syistä.

Kuten strategiasta käy ilmi, Metsäkeskuksen metsä- ja luontotiedon ja niihin liittyvien palveluiden tavoitteena on tuottaa tietoa metsistä sekä puuntuotannon, mutta myös metsäluonnon näkökulmasta. Tätä tehtävää säätelee laissa määritelty Metsäkeskuksen tehtäväkuva ja metsälain valvonnan lakisääteinen tehtävä. Määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi on tuotettu tietoa metsävarojen määrästä ja laadusta, ehdotuksia metsänhoidollisten toimenpiteiden suunnittelua tukemaan ja tuotettu tietoa kohteista, joiden hakkuita tulisi välttää tai joiden hakkuut tulisi suunnitella luontoarvot tarkemmin huomioiden. Tiedon tuotanto on painottunut historiallisista ja taloudellisista syistä metsätietoon. Tämän painotuksen takia maanomistajalla, joka haluaa hoitaa ja hyödyntää metsiään ekologisesti kestäväällä tavalla, myös metsätalouden ympäristövaikutukset huomioiden, on vähemmän tietoa metsänhoidon suunnittelunsa tueksi. Tämä todetaan myös strategialuonnoksen tarveanalyysissä ansiokkaasti. Lisähaasteensa on tuonut se, että tiedon jakeluun liittyviä lakeja on tulkittu siten, että maanomistajat näkevät vain omat tietonsa. Tällöin metsänhoidonsuunnittelussa ei pystytä huomioimaan laajempaa, maanomistusrajat ylittävää suunnittelukokonaisuutta, kuten esimerkiksi metsäkokonaisuutta tai maisemaa. Nyt esitetty strategia kertoo, miten muun muassa tähän haasteeseen ollaan vastaamassa seuraavan 5 vuoden aikana Metsäkeskuksessa metsistä kerättävän metsä- ja luontotiedon osalta.

Palaute nykytilan kuvaukseen (luku 2)

Nykytilan kuvaus on pitkä johdanto metsä- ja luontotietoon, mutta siinä unohdetaan paikoin kertoa, miten kyseinen tieto lopulta näkyy tai on aiemmin näkynyt tietoineistoissa tai tulee näkymään tulevaisuudessa. Toivomme lyhyitä tarkennuksia, jotta yhtymäkohdat strategiaan tulisivat selvemmiksi.

Nykytilan kuvaus listaa mittavan joukon kehityshankkeita, joissa Metsäkeskus on ollut mukana tai joita sen henkilöstö on johtanut. Hankkeissa kerrytetty tieto ja toimintatavat eivät ole kuitenkaan kaikilta osin siirtyneet metsänomistajan saataville. Tämä on korostunut, kun Metsäkeskus kohdensi budjettiinsa tehtyjä leikkauksia luonnonhoidon neuvontaan. Strategian nykytilakatsauksessa ei riittävällä tavalla tunnisteta sitä, että Metsäkeskuksen valmiudet luontotietotyöhön ovat luonnonhoidon asiantuntemukseen kohdistettujen leikkausten takia tällä hetkellä monessa mielessä merkittävästi heikommalla kuin esimerkiksi kymmenen vuotta sitten.

Metsäläissa, laissa Suomen metsäkeskuksesta ja metsätietolaissa määritellään, että metsien monimuotoisuuden säilyminen ja metsien monimuotoisuuden luontotiedon ylläpito ovat Metsäkeskuksen tehtäviä tasaveroisena metsien talouskäytön ja metsävaratiedon rinnalla. Kuitenkin, kun nyt lausuttavana olevaa strategiaa peilaa tietoon metsien ja muun luonnon tilasta, on selvää, että metsätaloudesta nousevien tarpeiden ja kiinnostusten palvelu on strategiassa huomioitu merkittävästi laaja-alaisemmin ja tehokkaammin kuin metsän ekologisesta tilasta huolehtiminen. Metsävaratiedon nykytila on metsätaloutta koskevan tiedon näkökulmasta parempi kuin luontotiedon näkökulmasta.

Tasalaatuisempi, kattavampi ja ajantasaisempi aineisto tarkoittaa metsätalouden näkökulmasta parempaa aineistoa, mutta ekologisesti kestävä metsätalouden näkökulmasta laadullisesti heikompaa tietovarantoa, koska se on tarkoittanut aiemmin kerätyn, maastotarkastuksiin perustuvan tiedon ylikirjaamista. Esimerkiksi aiemmin Metsäkeskuksen asiantuntija saattoi maastokartoituksen yhteydessä merkitä metsäkuviolla olevan palokoropuita tai muita arvokkaita luontopiirteitä, mutta nykyisin uusi laserkeilausaineiston perusteella tuotettu puustotieto pyyhkii automaattisesti aieman, usein luonnon kannalta keskeisen ja tarkemman, tiedon pois.

Luontotiedon taustoitus on tehty strategialuonnokseen puutteellisesti. Tekstistä saa muun muassa kuvan, että tietoa luontokohteista saadaan eri toimijoilta, mutta kokemuksemme mukaan tietoa ei kuitenkaan hyväksytä osaksi luontotietoaineistoa. Lisäksi paljon aineistoa on digitoimatta ja muuttamatta sähköiseksi paikkatiedoksi.

Myös metsälain 10 § tarkoittamia erityisen arvokkaita elinympäristöjä koskeva luontotieto on kuvattu puutteellisesti. Metsäkeskus ylläpitää tätä paikkatietoa yksityismaiden osalta. Eri syistä lakohteen statuksen menettäneet kohteet ovat nykyisin saatavissa erillisenä tietoaaineistona statuksella "muu arvokas elinympäristö", mutta eivät ole näkyvissä missään helposti tarkasteltavassa muodossa, vaikka kohteita on kymmeniä tuhansia hehtaareja ja niissä on erityisiä luontoarvoja, jotka voisivat olla myyntikelpoisia esimerkiksi luonnonarvomarkkinoilla.

Palaute muutostekijöihin (luku 3)

Muutostekijöitä on tunnistettu hyvin. Luontokadon ja ilmastonmuutoksen yhteisriskit ja niihin varautumisen merkitys tulevat nousemaan jatkossa.

Palaute strategian laatimisen tarpeisiin (luku 4)

Strategialuonnoksessa tehty tarveanalyysi on erinomainen.

Strategia on tärkeä sekä Metsäkeskukselle että kaikille, jotka käyttävät esimerkiksi tutkimustarkoituksiin tätä pääosin julkisin varoin kerättyä ja kehitettävää aineistoa yksityismetsien puustosta ja luontotiedosta. On tärkeää, että tavoitteet kirjoitetaan auki ja näihin päätöksiin voidaan palata ja viitata. Syke korostaa, että tämän strategian tulisi olla yhteneväinen muidenkin metsien luonto- ja metsätietoa käsittelevien strategioiden kanssa. Kansallisen biodiversiteettistrategian puute Suomessa aiheuttaa, ettei näitä strategioita peilata tarpeeksi keskenään ja syntyy tilanteita, joissa jokainen toimija ottaa tai on ottamatta tilaa omille vastuilleen ja tehtävilleen huomioimatta kokonaiskuvaa. Strategialuonnoksessa linjataan Metsäkeskukselle vastuita, jotka eivät välttämättä kuulu sille, erityisesti näitä ovat luontotyyppien tilaan liittyvät strategiatavoitteet. Syke korostaa, että vastuiden määrittelyä tulisi tehdä yhteisistä lähtökohdista ympäristöministeriön ja maa- ja metsätalousministeriön yhteistyönä.

Palaute metsä- ja luontotiedon strategian visioon (luku 5.1)

Strategialuonnos linjaa, että avainasemassa on metsänomistajan tietämyksen lisääminen hänen omista metsistään. Syke on tästä täysin samaa mieltä. Kuten luvussa 4 on erinomaisesti tunnistettu, Metsäkeskus onnistuu tässä tällä hetkellä hyvin puuntuotannon edistämisen osalta, mutta ekologisesti kestävänsä talousmetsien hoidon osalta tiedossa on suuria puutteita. Syke korostaa, että erityisesti luontotiedon, jonka luonne ja käyttötarkoitus ovat metsätalouden tarpeisiin kerättyyn puustotietoon verrattuna erilaisia, tulee olla seurattavissa, helposti saatavilla ja käytettävissä. Tällä hetkellä tämä ei näkemyksemme mukaan toteudu. Syitä tähän on monia: historiallista luontotietoa on poistettu tai luontotietoa ei riittävällä tarkkuudella kerätty, tai olemassa olevaa tietoa ei tallenneta tai muuteta digitaaliseen muotoon.

Strategialuonnoksessa linjataan, että "Metsään.fi palvelun ominaisuudet rajataan tiedon jakamiseen ja viranomaisasiointiin". Syke kannustaa tähän ja huomauttaa, että koska Metsäkeskuksella on vastuu metsä- ja luontotiedon tuottamisesta pysyvästi suojelemattomiin yksityisten omistamiin alueisiin, tulee aidosti panostaa myös luontotiedon tuottamiseen ja jakeluun.

Palaute strategisiin linjauksiin ja toimenpiteisiin (luku 5.2)

On hyvä, että metsä- ja luontotiedon linjaukset on pidetty erillään, koska niiden tuottamistapa ja käyttötarkoitus eroavat toisistaan. Tämän kehityksen myötä Syke toivoo, että Metsäkeskus ottaisi vanhat, metsätiedosta jo poistamansa metsäaineistot käyttöönsä, kun ne soveltuvin osin tuottavat lisätietoa metsien luontoarvoista ja metsien kestävästä käytöstä esim. maanomistajalle, hakkuuoi-keudenhaltijalle tai leimikon suunnittelijalle. Tällaista tietoa ovat esimerkiksi metsien eri-ikäisrakenteisuus (ositteet ja jaksot), metsäkuviolla esiintyvät eri puulajit tai erilliset kirjauksen luonnon monimuotoisuudesta. Näin Metsäkeskus voi tuoda lisää tietoa päätöksenteon tueksi hyödyntämällä olemassa olevia aineistovarastojaan ja jatkamalla uusien aineistojen mahdollisuuksien kehittämistä.

Kannattamme kaikkia yhteiskehittämishankkeita luonnoksessa mainittujen metsä- ja luontotietojen suhteen. Erityisesti kannustamme panostamaan tiedon parantamiseen asioissa, jotka tuottavat tuplahyödyn, eli hyödyttävät sekä metsätalouden suunnittelua sekä metsien luontotiedon karttumista. Tällaisia ovat esimerkiksi metsähakkuiden tapa, laatu ja kohdentuminen sekä tieto metsän rakenteesta ja sen muutoksista. Lisäksi harvesteritiedon täysimääräinen hyödyntäminen tuottaa merkittävää hyötyä sekä metsä- että luontotietoon alkaen koelakustannuksien vähenemisestä ja hakkuutiedoista jatkuen yksittäisten arvokkaiden luontokohteiden, säästöpuiden tai lahopuun paikka-tietoon.

Muistutamme kuitenkin, että kaukokartoituksen lisäksi ja tueksi tarvitaan paljon maastossa kerättyä tietoa, eikä esimerkiksi keskittyminen yksinpuintulkintaan tai lahopuun tunnistamiseen saa viedä resursseja luonnon monimuotoisuuden säilymisen kannalta tärkeämpien kohteiden kuten metsälain erityisen tärkeiden elinympäristöjen tunnistamisen maastotyöltä tai ennallistamisen ja luonnonhoidon seurannalta.

Kiitämme konkreettista ehdotusta lisätä vesiensuojeluun liittyvää tietoa metsään.fi-palveluun, mutta samalla olemme huolissamme siitä, että strategiasta puuttuu muutoin kokonaan vesiensuojelullinen suunnitelma. Koska metsätalouden toimenpiteet heikentävät merkittävästi monien luontotyyppien tilaa ja vaikutukset leviävät ympäristöön tyypillisesti vesistöjen kautta, toivomme, että asiaan kiinnitettäisiin jo strategiatasolla huomiota. Metsäkeskuksessa on poikkeuksellisen paljon osaamista metsien pienvesiin liittyen ja merkittäviä hankkeita metsien vesiensuojelun edistämiseksi, olisi odotettavaa, että teema nousisi vahvemmin myös nyt esitetyssä strategiassa.

Palaute koskien kohtaa 5.2.1 Metsävaratieto

Kannustamme Metsäkeskusta osallistumaan yksinpuin tulkittuun tiedon kehittämiseen, mutta se ei saisi aiheuttaa heikennyksiä muun arvokkaan tiedon tuottamisessa. Yksinpuin tulkittu tieto puula-jeittain on raskas aineisto, jonka käytettävyyttä suuressa mittakaavassa tämän vuoksi on heikkoa,

sen tuottaminen kallista ja vielä pitkän ajan päässä ja lopputuotoksen laatu epävarmaa esimerkiksi sen suhteen, että päästäisiin puulajin tunnistamisesta seuraava askel eteenpäin kaavailtuun "huonolaatuisten, sairaiden tai monimuotoisuudeltaan arvokkaiden puiden tunnistamiseen".

Palaute koskien kohtaa 5.2.2 Luontotieto

Valtioneuvoston periaatepäätöksellä hyväksytyt METSO-ohjelman tarpeet on huomioitu strategia-luonnoksessa hyvin.

Koska aika on rahaa ja luontotiedon luonne on hyvin erilaista metsätietoon verrattuna, kannustamme nostamaan strategiatason linjauksiin sen, että Metsäkeskus hyödyntää luontotiedossa kaikkea sitä tietovarantoa, jota on jo vuosikymmenien saatossa kertynyt. Luonnon monimuotoisuuden tai ekologisesti kestävänsä metsäsuunnittelun näkökulmasta luontotieto ei vanhene 10 vuodessa, vaikka niin on metsätiedon osalta määritetty.

Lisäksi kannustamme hyödyntämään kaikkia mahdollisia tietolähteitä kattavamman, monipuolisemman ja ajantasaisemman luontotiedon saavuttamiseksi. Yhteistyöhankkeet ja mahdollisuudet, joita metsäkoneiden ja asiantuntijoiden maastossa keräämä tieto tai nopeasti kehittyvät kaukokartoitusmenetelmät ja niillä saatavat aineistot tuottavat voivat täydentää Metsäkeskuksen rajallisia mahdollisuuksia metsä- ja luontotiedon kannalta hyödyllisten aineistojen keruussa. Syke korostaa, että erityistä painoarvoa tulee laittaa metsien ekologisesti arvokkaimmille luontokohteille. Näiden kohteiden, joita ovat mm. metsälain erityisen tärkeät elinympäristöt, tunnistamiseen ja niiden luontoarvojen säilyttämiseen ja tilan parantamiseen tulee kiinnittää erityistä huomiota. Parhaiten tämä tapahtuu tarjoamalla tieto helposti saataville sekä metsälaissa määritellyistä ja maastotyönä tunnistetuista kohteista, mutta myös kaikissa muista kohteissa, joista on tunnistettu luontoarvoja.

Syke kannustaa luonnonhoidon ja ennallistamisen tietojen tallentamisen ja seurannan kehittämiseen. Tämä on ollut huolestuttava puute, jonka korjaamiseen tulisi panostaa. Luonnonhoidon ja ennallistamisen seurannan kehitystyö kulkee käsi kädessä metsätiedon kehittämisen kanssa ja on siksi kustannustehokasta. On hienoa nähdä, että esimerkiksi jo yli vuosikymmenen Metsäkeskuksessa kaavailtu säästöpuiden tunnistamisen ja niiden seurannan tieto ollaan ottamassa operatiiviseen käyttöön.

Puulajitunnistuksen tarpeellisuus nousee strategiassa esille useassa kohtaa. Yhteiskehittämiseen kannustamisen lisäksi mielestämme luontotiedossa tulisi harkita vakavasti Metsäkeskuksen vanhojen metsätietojen puustolajeittaisen tiedon hyötykäyttö. Jos ja kun metsään ei ole kohdistunut tunnettuja metsänhoidollisia toimenpiteitä sen jälkeen, kun maastovalidoitu puustotieto on päivitetty kaukokartoitusperusteilla puustoaineistolla, ei ole syytä olettaa, että puulajit olisivat vaihtuneet.

Syke katsoo, että strategiasta lähtien tulisi kannustaa Metsäkeskusta metsän kerroksellisuuden ja tilajärjestyksen tunnistamisen kehittämiseen.

EU:n ennallistamisasetuksen toimeenpanoa kuvaavan osuuden lähestymistapa laajaan kokonaisuuteen on enimmäkseen tarkoituksenmukainen. Syke pitää tärkeänä, että osiossa nostetaan esiin toisaalta maastotiedon luotettavuuden merkitys ja toisaalta kaukokartoitukseen pohjautuvan mallinnuksen mahdollisuudet, ja strategialuonnos pyrkii ansiokkaasti näiden kahden maailman yhdistämiseen. Erityisesti ensimmäisen kappaleen viimeinen lause (*Luontotyyppien määritelmät eivät kuitenkaan tuen kaukokartoitukseen perustuvaa inventointia ja seurantaa, minkä vuoksi määritelmien tulkintaa tulisi täsmentää.*) on kuitenkin melko kyseenalainen. Ennallistamisasetuksen luontotyyppien määritelmät, varma tunnistaminen ja tilan määrittely perustuvat ekologisiin kriteereihin, viime kädessä pääosin kasvillisuuteen. Näitä kriteerejä pystytään vain melko rajallisesti näkemään kaukokartoituksella. Suomi ei voi lähteä poikkeamaan näistä EU:n luontotyyppien määrittelyn ja tulkinnan perusteista. Näin ollen Syke pitää mahdottomana strategian tavoitetta, että luontotyyppien määritelmien tulkinnat pitäisi muokata vastaamaan sitä, mitä kaukokartoituksella on nähtävissä. Lähestymistavan tulisi olla pikemmin, että kaukokartoituksessa nähtävissä oleville asioille määritellään raja-arvot eli välit, joihin olemassa oleva ekologisesti määritelty luontotyyppi pääosin

mahtuu. Tavoite, että kaukokartoituksella pitäisi voida tuottaa hyvin varmoja luontotyyppikarttoja, on sinänsä ymmärrettävä, mutta osittain epärealistinen. Syke korostaa, että tavoitteeseen pyrkimässä tulee pysyä ekologisten kriteerien raameissa, eikä luontotyyppien määritelmien tulkintoja voida kansallisesti lähteä muuttamaan vain kaukokartoituksen helpottamiseksi.

Syke kannustaa Metsäkeskusta kehittämään tietojärjestelmiään yhteistyössä tiedon hyödyntäjien kanssa muun muassa niin, että metsä- ja luontotieto auttaa osaltaan arvioitaessa Suomen luonnon tilaa ja tilan muutoksen seurantaan. Haluamme muistuttaa, että tässä on huolehdittava myös historiatiedon tallennuksesta.

Syke kannustaa linnuston huomioimista pesimäaikaisissa hakkuissa koskevan aineiston tuottamiseen ja mahdollisimman laaja-alaiseen jakeluun. Tällaisen tiedon tuottaminen on vaativa velvoite, joka voi jatkossa kuulua Metsäkeskukselle. Linnustoa koskevan tiedon tuottaja on keskeinen osapuoli siinä, että kesähakkuista syntyvä haittaa linnustolle saadaan minimoitua.

Palaute koskien kohtaa 5.2.4 Palvelut

Metsään.fi palvelu on erittäin tärkeä metsä- ja luontotiedon jakelukanava metsänomistajalle, toimijoille, tutkijoille että viranomaisille. Sen kehittäminen sellaiseksi, että se tukee ekologisesti kestävä metsätalouden harjoittamista ja luonnontilan parantamista on välttämätöntä. Strategialuonnoksen suunnitelmat luontotiedon kehittämisen osalta saavat Sykeltä vahvaa kannatusta.

Suunnitelmasta puuttuvat kuitenkin historiatietojen tallennus- ja tarkastelumahdollisuudet, mikä ilmenee jo nyt ennallistettujen kohteiden tietopuutteina. Pahimmillaan tämä on johtanut jo ennallistettujen kohteiden uudelleen käsittelyyn ja ennallistamisella saavutetun luonnontilan paranemisen menetyksenä. Suomessa toteutettujen ennallistamisten seuranta tulee olemaan vaikeaa, ellei mahdollonta, jos Metsäkeskuksen metsä- ja luontotietojärjestelmään ei pystytä tallentamaan ennallistamista koskevia tietoja tulevaisuudessa. Tämä voi vaarantaa jopa Suomen tekemien kansainvälisten monimuotoisuussitoumusten toteutumisen todentamista.

Palaute strategian toimeenpanoon ja seurantaan (luku 6)

Strategian toimeenpano ja seuranta korostaa julkisen rahoituksen tärkeyttä Metsäkeskuksen toiminnan toteutuksen mahdollistajana. Koska Metsäkeskuksen tuottama metsä- ja luontotieto on kerätty, tullaan keräämään ja sitä kehitetään julkisin varoin, tulee tiedon palveluun metsien käyttöä laajasti.

Suuri osa metsänomistajista haluaa toteuttaa metsätaloutta myös muut kuin vain suorat taloudelliset tuotto-odotukset arvot huomioiden. Lisäksi suuret metsäyhtiöt eivät kuulu Metsäkeskuksen metsä- ja luontotiedon piiriin vaan tuottavat itse omat tietonsa omilta mailtaan. Vastaavasti Metsäkeskus ei tuota tietoa Suomen metsien metsävaroista yleensä, vaan se tehtävä on Luonnonvarakeskuksella. Näin ollen Metsäkeskuksen metsä- ja luontotiedon tietovarantojen tulee tukea kokonaisvaltaista ja kestävä metsänhoitoa. Tämä tarkoittaa, että Metsäkeskuksen tulee tehdä jatkosakin ja enenevässä määrin yhteistyötä luontotiedon tuottajien, tutkimuksen ja luonnon tilaa selvittävien tahojen kanssa. Metsät ovat ekologinen kokonaisuus ja Metsäkeskuksella on lainvalvojana ja viranomaisena vastuu siitä, että metsiä käytetään kokonaisvaltaisesti kestävästi.

Lausunnon ovat valmistelleet tutkimusprofessori Panu Halme, suunnittelija Ninni Mikkonen ja kehittämispäällikkö Minna Pekkonen.

Yksikön johtaja

Aino Juslen

Suunnittelija

Ninni Mikkonen

Liitteet ei liitteitä
Jakelu lausuntopalvelu
Tiedoksi Kopionsaajat

Asiakirja: SYKE/2026/794-2 Syken lausunto metsä- ja luontotiedon strategiasta

Seuraavat henkilöt (organisaationimen mukaisessa aakkosjärjestyksessä) ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti. / Följande personer (i bokstavsordning efter organisationens namn) har undertecknat detta dokument elektroniskt. / This document has been electronically signed by the following persons (in alphabetical order according to their organization's name):

Aino Juslen, Suomen ympäristökeskus, luontoratkaisut
Ninni Mikkonen, Suomen ympäristökeskus, suojelualueet

